

30.6.2020

EOAK/3689/2019

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Vanhempi oikeusasiamiehensihteeri Juha-Pekka Konttinen

Erytishuolto-ohjelman laatiminen ja tarkistaminen

1 KANTELU

Kantelija arvosteli kehitysvammaisen tyttärensä (synt. 1967) edunvalvojana hyvinvointikuntayhtymän menettelyä erityishuolto-ohjelman laatimista sekä asumis- ja päivätoimintapalveluiden järjestämistä koskevassa asiassa.

Kantelijan mukaan hänelle ei ollut tiedotettu tyttärensä erityishuolto-ohjelman 24.4.2017 päivityksestä. Kantelija arvosteli sitä, että liikkuvan päivätoiminnan toteuttaminen ei toimi käytännössä ja joskus hänen tyttärensä päivätoimintaohjelmaa ei voida toteuttaa lainkaan. Kantelija oli tyytymätön myös henkilökunnan vaihtuvuuteen ja vähyyteen ympärivuorokautisessa asumisessa --- palvelukodissa. Kantelijan mielestä palvelukodin omavalvontasuunnitelma oli vanhentunut.

2 SELVITYS

Kantelun johdosta hyvinvointikuntayhtymä antoi 3.9.2019 päivätyn lausunnon ja selvityksen (liitteenä).

3 RATKAISU

3.1 Erytishuolto-ohjelman laatiminen ja tarkistaminen

3.1.1 Oikeusohjeita

Perustuslain 19 §:n 1 momentin mukaan jokaisella, joka ei kykene hankkimaan ihmisarvoisen elämän edellyttämää turvaa, on oikeus välttämättömään toimeentuloon ja huolenpitoon. Perustuslain 19 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan on turvattava riittävät sosiaali- ja terveystalvet sen mukaan kuin niistä on laissa säädetty.

Perustuslain 21 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsiteltyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa.

Perustuslain 22 §:n mukaan julkisen vallan on turvattava perus- ja ihmisoikeuksien toteutuminen.

Kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain (kehitysvammalaki) 1 §:n 1 momentin mukaan tässä laissa säädetään erityishuollon antamisesta henkilölle, jonka kehitys tai henkinen toiminta on estynyt tai häiriintynyt synnynnäisen tai kehitysiässä saadun sairauden tai vamman vuoksi ja joka ei muun lain nojalla voi saada tarvitsemiaan palveluja. Pykälän 2 momentin mukaan erityishuollon tarkoituksena on edistää 1 momentissa tarkoitettun henkilön suoriutumista päivittäisistä toiminnoista, hänen omintakeista toimeentuloaan ja sopeutumistaan yhteiskuntaan sekä turvata hänen tarvitsemansa hoito ja muu huolenpito.

Kehitysvammalain 31 §:n mukaan erityishuoltoon pyrkimistä koskeva aloite tulee tehdä erityishuoltopiirin kuntainliitolle tai henkilön kotikunnan sosiaalilautakunnalle. Erityishuollon antamisesta ja lopettamisesta päättää erityishuollon johtoryhmä, jollei erityishuoltopiirin johtosäännössä toisin määrätä.

Kehitysvammalain 34 §:n mukaan erityishuollon yksilölliseksi toteuttamiseksi erityishuollon johtoryhmän tai sen määräämissä rajoissa toimintayksikön vastaavan johtajan tulee hyväksyä erityishuolto-ohjelma jokaista erityishuollon tarpeessa olevaa henkilöä varten. Ohjelma on mahdollisuuksien mukaan laadittava yhteistyössä henkilön itsensä ja hänen laillisen edustajansa tai sosiaalihuollon asiakaslain 9 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa henkilön laillisen edustajan taikka hänen palvelujensa suunnitteluun ja toteuttamiseen osallistuvan omaisensa tai muun läheisensä sekä sosiaalilautakunnan tai muun sosiaalihuollosta vastaavan toimielimen kanssa. Ohjelmaa on tarpeen mukaan tarkistettava.

Sosiaalihuollon asiakaslain 9 §:n 1 momentin mukaan, jos täysi-ikäinen asiakas ei sairauden, henkisen toimintakyvyn vajavuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi pysty osallistumaan ja vaikuttamaan palvelujensa tai sosiaalihuoltoonsa liittyvien muiden toimenpiteiden suunnitteluun ja toteuttamiseen taikka ymmärtämään ehdotettuja ratkaisuvaihtoehtoja tai päätösten vaikutuksia, on asiakkaan tahtoa selvitettävä yhteistyössä hänen laillisen edustajansa taikka omaisensa tai muun läheisen henkilön kanssa.

Kehitysvammaisten erityishuollosta annetun asetuksen (kehitysvamma-asetus) 4 §:n mukaan erityishuolto-ohjelman tulee sisältää suunnitelma annettavasta erityishuollosta, sen toteuttamisesta sekä siitä, milloin erityishuolto-ohjelma viimeistään on otettava tarkistettavaksi.

Kehitysvammalain esitöiden (HE 102/1976 s. 14) mukaan velvoitteella erityishuolto-ohjelman laatimiseksi haluttiin korostaa erityishuollon yksilöllisyyttä. Kehitysvammalain muuttamista koskevan hallituksen esityksen (HE 96/2016) mukaan yksilöllinen erityishuolto-ohjelma sisältää yksilöllisen suunnitelman kehitysvammalain mukaan annettavan erityishuollon toteuttamisesta. Se vahvistaa kehitysvammaisen henkilön asemaa palveluiden käyttäjänä. Erityishuolto-ohjelmaan tulee kirjata palvelut, joita henkilölle myönnetään kehitysvammalain nojalla riippumatta siitä, mikä taho palvelut todellisuudessa järjestää.

Kehitysvammalain 81 a §:n mukaan muun kuin tahdosta riippumattoman erityishuollon antamista tai lopettamista koskevaan päätökseen taikka muuhun kuin tahdosta riippumattomaan erityishuoltoon liittyvään yksilöllisen erityishuolto-ohjelman hyväksymistä koskevaan päätökseen saa vaatia oikaisua aluehallintovirastolta siten kuin hallintolaissa säädetään. Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Hallintolain 34 §:n mukaan asianosaiselle on ennen asian ratkaisemista varattava tilaisuus lausua mielipiteensä asiasta sekä antaa selityksensä sellaisista vaatimuksista ja selvityksistä, jotka saattavat vaikuttaa asian ratkaisuun.

3.1.2 Saatu selvitys

Hyvinvointikuntayhtymän vammaispalveluiden johtava sosiaalityöntekijä on vahvistanut 24.4.2017 sosiaaliohjaajan valmisteleman erityishuolto-ohjelmapäätöksen ajalle 24.4.2017 - 31.12.2018. Selvityksen mukaan kyseessä on sosiaalihuollon tietojärjestelmän mukaan ensimmäinen kantelijan tyttärelle laadittu erityishuolto-ohjelma. Hänelle myönnettyistä vammaispalvelun ja erityishuollon palveluista oli tässä tilanteessa tehty kustakin yksilölliset palvelupäätökset, mutta kehitysvammalain 34 §:n mukaista erityishuolto-ohjelmaa ei ollut laadittuna.

Selvityksen mukaan hyvän hallintotavan mukaisesti erityishuolto-ohjelmaan olisi tullut kirjata riittävän selvästi, että kyseessä on ensimmäinen henkilölle laadittu erityishuolto-ohjelma. Kyseisen päätöksen laatimiseksi ei ole sosiaalihuollon tietojärjestelmän mukaan pidetty erillistä tapaaamista. Erityishuolto-ohjelman laatimiseen ei ole liittynyt palveluiden muutostarpeita, vaan päätös on laadittu sillä perusteella, että viranhaltija on todennut erityishuolto-ohjelman puuttumisen kantelijan tyttären kohdalla. Sosiaalihuollon tietojärjestelmässä ei ole myöskään merkintää siitä, että kantelijan tyttärellä on edunvalvoja, jolloin posti on toimitettu ainoastaan hänen osoitteeseensa. Kantelijan tyttärelle on sittemmin 9.7.2019 vahvistettu uusi toistaiseksi voimassa oleva erityishuolto-ohjelma 1.1.2019 alkaen. Selvityksen mukaan tämän erityishuolto-ohjelman laatimisessa on toimittu samoin kuin vuonna 2017.

Kantelijan viittaus vuonna 2010 tarkistettuun erityishuolto-ohjelmaan viittaa X kuntayhtymän sosiaalityöntekijän EHO-päätökseen, jossa on nimetty ne erityishuollon palvelut, joita kuntayhtymä on kantelijan tyttärelle tuottanut 10.2.2010 tilanteessa. Selvityksen mukaan kyseinen päätös ei näin ollen ole kehitysvammalain 34 §:n mukainen erityishuolto-ohjelma.

Selvityksen mukaan kehitysvammalaki ei ota tarkasti kantaa erityishuolto-ohjelman sisältöön. Kantelija on tyytymätön siihen, ettei hänen tyttärelleen laaditussa erityishuolto-ohjelmassa ole määritetty asumisen laatua ja paikkaa, eikä päivätoiminnan määrää. Erityishuolto-ohjelmassa mainitaan yleisluontoisesti ne palvelut, joita kantelijan tytär saa erityishuoltona. Palvelun järjestämistapaan, määrään ja muihin yksityiskohtiin otetaan kantaa joko palvelukohtaisessa päätöksessä, tai muissa palveluiden järjestämiseen liittyvissä asiakirjoissa.

3.1.3 Kannanotto

Kantelukirjoituksesta ja käytettävissäni olevasta selvityksestä ilmenee, että kantelijan tytär on saanut vuosikymmeniä kehitysvammaisten erityishuollon palveluita ja hän on asunut nykyisessä asumisyksikössä vuodesta 1989 lähtien.

Kantelukirjoituksen mukaan kantelijan tyttären asumispalvelun on aiemmin järjestänyt erityishuoltopiirin kuntayhtymä, Y:n kuntayhtymä, X kuntayhtymä, -- kaupunki vuodesta 2013 ja vuoden 2017 alusta hyvinvointikuntayhtymä.

Hyvinvointikuntayhtymän selvityksen mukaan kantelijan tyttärelle on laadittu ensimmäinen erityishuolto-ohjelma vasta 24.4.2017, vaikka hänelle on jo aiemmin järjestetty erityishuollon palveluita kehitysvammalain perusteella. Hyvinvointikuntayhtymä ei ole väittänyt, että kantelijan tyttärelle olisi aikaisemmin tehty erityishuolto-ohjelmaa minkään muun viranomaisen toimesta.

Saamani selvityksen valossa katson, että hyvinvointikuntayhtymä on laiminlyönyt kehitysvammalain 34 §:n mukaisen erityishuolto-ohjelman laatimisen kantelijan tyttärelle. Erityishuolto-oh-

jelma on suunnitelma niistä palveluista, joihin asiakas on kehitysvammalain mukaisena erityishuoltona oikeutettu. Erityishuolto-ohjelman tekemättä jättäminen saattaa vaarantaa haavoittuvassa asemassa ja erityishuollon tarpeessa olevan henkilön oikeuksien täysimääräisen toteutumisen.

Kantelukirjoituksen ja saadun selvityksen mukaan erityishuolto-ohjelmaa vuonna 2017 laadittaessa ei ole pidetty erillistä tapaamista tai neuvottelua asiakkaan ja edunvalvojan kanssa. Tästä syystä katson, että hyvinvointikuntayhtymä on menetellyt kehitysvammalain ja hallintolain vastaisesti, koska kantelijan tyttärelle ja kantelijaa ei ollut kuultu erityishuolto-ohjelmaa laadittaessa. Korostan, että kuulemis- ja yhteistyövelvollisuutta ei poista se, että kehitysvammaisen henkilön palveluihin ei ole odotettavissa olennaisia muutoksia erityishuolto-ohjelman laatimisen yhteydessä.

Selvityksen mukaan, vaikka erityishuolto-ohjelmaa ei ollut laadittu, kaikista kantelijan tyttäreille myönnettyistä vammaispalvelun ja erityishuollon palveluista oli tehty yksilölliset palvelupäätökset.

Totean, että erityishuollon palvelujen myöntäminen tai epääminen pelkästään erillisin viranhaltijan päätöksin ei ole kehitysvammalain mukainen menettelytapa. Oikeusasiamiehen laillisuusvalvontakäytännössä on korostettu (esim. 17.6.2015 Dnro 2807/4/14), että kehitysvammalaki ei jätä erityishuollosta vastuussa olevalle viranomaiselle harkintavaltaa sen suhteen kenelle erityishuolto-ohjelma laaditaan, vaan laki edellyttää, että erityishuolto-ohjelma laaditaan kaikille erityishuollon tarpeessa oleville henkilöille. Erityishuolto-ohjelman laatimisen lisäksi mahdollisista asiakasmaksuista ja erityishuoltona järjestettävien palvelujen määrästä ja yksilöllisestä toteuttamistavasta voidaan tehdä erilliset muutoksenhakukelpoiset viranhaltijan päätökset.

Korostan vielä, että erityishuoltona järjestettävien kehitysvammalain 2 §:n mukaisten palvelujen tulee perustua erityishuolto-ohjelmaan. Erityishuolto-ohjelman laatiminen mahdollisuuksien mukaan yhdessä asiakkaan ja hänen huoltajansa tai edunvalvoijansa sekä sosiaalilautakunnan kanssa tukee erityishuoltopalvelujen kokonaisvaltaista suunnittelua ja toteutusta. Velvoitetta erityishuolto-ohjelman laatimiseen on oikeuskirjallisuudessa (Sosiaalioikeus 2016, Tuori ja Kotkas, s. 336) tulkittu siten, että kehitysvammaisella henkilöllä on subjektiivinen oikeus saada erityishuoltoa, mutta ei subjektiivista oikeutta saada tiettyä palvelua. Poikkeuksena tästä on huollon saamiseksi välttämättömät kuljetuspalvelut.

Kehitysvamma-asetuksen 4 §:n mukaan erityishuolto-ohjelman tulee sisältää suunnitelma siitä, milloin erityishuolto-ohjelma viimeistään on otettava tarkistettavaksi.

Havaitsin käytettävissäni olevista asiakirjoista, että kantelijan tyttäreille 24.4.2017 laaditun erityishuolto-ohjelman merkinnän mukaan kyseinen erityishuolto-ohjelma oli otettava tarkistettavaksi viimeistään 31.12.2018. Saamani selvityksen mukaan erityishuolto-ohjelman tarkistus on tehty kuitenkin vasta 9.7.2019, vaikka sen voimassaolo on merkitty alkaneeksi takautuvasti 1.1.2019. Näin ollen erityishuolto-ohjelma on tarkistettu vasta sen jälkeen, kun oikeusasiamiehen kansliasta oli lähetetty puheena olevaa kanteluasiaa koskeva selvityspyyntö hyvinvointikuntayhtymälle. Edellä todetun valossa katson, että hyvinvointikuntayhtymä on laiminlyönyt myös erityishuolto-ohjelman oikea-aikaisen tarkistamisen.

Korostan, että erityishuollon järjestämisen jatkuvuuden turvaamiseksi erityishuolto-ohjelman tarkistamiseen tulee ryhtyä hyvissä ajoin ennen suunniteltua tarkistusajankohtaa. Erityishuolto-ohjelman säännöllinen tarkistaminen on tärkeää kehitysvammaisen henkilön oikeuksien täysimääräisen toteutumisen kannalta.

Erityishuolto-ohjelman laatiminen on erityisen tärkeää myös kehitysvammaisen henkilön oikeusturvan kannalta. Erityishuolto-ohjelman hyväksymisestä tulee tehdä muutoksenhakukelpoinen hallintopäätös. Erityishuollon antamista tai lopettamista taikka yksilöllisen erityishuolto-ohjelman hyväksymistä koskevaan päätökseen voi hakea oikaisua aluehallintovirastolta. Aluehallintoviraston päätöksen voi edelleen saattaa hallinto-oikeuden tutkittavaksi.

Edellä todetulla tavalla hyvinvointikuntayhtymä on epäonnistunut monin tavoin erityishuolto-ohjelman laatimista koskevassa menettelyssä.

Toimenpiteeni ilmenee kohdasta 4.

3.2 Henkilökunnan riittävyys ja palveluiden asianmukaisuus

3.2.1 Saatu selvitys

Kantelija arvosteli tyttärensä asumispalvelun ja päivätoiminnan laatua. Kantelijan mukaan liikkuvan päivätoiminnan toteuttaminen ei toimi käytännössä ja joskus hänen tyttärensä päivätoimintaohjelmaa ei voida toteuttaa lainkaan. Kantelija oli tyytymätön myös henkilökunnan vaihtuvuuteen ja vähyyteen ympärivuorokautisessa asumisessa.

Saadun selvityksen mukaan kesällä 2019 palvelukodilla oli 23 kehitysvammaista henkilöä vakituksena asukkaana ja 24,5 työntekijää. Selvityksen mukaan kokemus ohjaajien vaihtuvuudesta voi johtua kolmivuorotyöstä, vuosilomista ja sairauspoissaoloista. Vakituksien ohjaajan ollessa poissa, käytettävissä on tuttuja pitkään työskennelleitä sijaisia. Yksikkö on toiminut pitkään. Nyt eläkkeelle on jäänyt vuosikymmeniä työssä olleita ohjaajia, joten heidän tilalleen on tullut uusia ohjaajia.

B-talossa, jossa kantelijan tytär asuu, on viisi asukasta ja neljä ohjaajaa. Maanantaista perjantaihin on aamuapua kello 7-9, vakituisten ohjaajien lisäksi. Aamuvuorossa on kaksi työntekijää siihen asti, kun asukkaat lähtevät päivätoimintaan. Yksi ohjaaja jää kotiin jäävien kanssa kotipäivälle. Iltavuorossa on kaksi työntekijää. Yöaikaan palvelukodissa on yksi yhteinen yöhoitaja, jonka toimisto sijaitsee B-talossa. Viereisistä taloista saa tilapäistä apua, jos asukastilanne sitä vaatii.

Selvityksen mukaan palvelukodissa työskentelee ohjaajana muun muassa lähihoitajia, avustajia, sosionomeja, sairaanhoitajia, kehitysvammaistenhoitajia ja laitoshuoltajia. Selvityksen mukaan vuosiloman ja sairausloman sijaisina on ollut koulutettuja työntekijöitä, kuten lähihoitajia, sairaanhoitajia, sosionomi ja lähihoitajaopiskelijoita sekä hoiva-avustajia. Asukkaat asuvat ryhmäkodeissa ja toiminta on mahdollisimman kodinomaista ja asukkaan lähellä. Toiminnassa on myös huomioitu asukkaiden ikääntyminen ja hoidon tarpeen lisääntyminen. Liikkuvan päivätoiminnan lisäksi palvelukodilla toimii senioriryhmä ikääntyneille.

Palvelukodin omavalvontasuunnitelman mukaan henkilöstön riittävyys varmistetaan hyvällä työvuorosuunnittelulla ja tarvittaessa sijaisjärjestelyin (sijaislistan säännöllinen päivittäminen). Poikkeustilanteissa noudatetaan erityisiä toimintaohjeita. Työvuorossa on aina oltava osaavaa ja ammattitaitoista henkilökuntaa, jolla on riittävä lääkehoidollinen koulutus. Mikäli työvuorossa on henkilö, jolla ei ole alan koulutusta, tulee hänen työparinaan olla sosiaali- tai terveysalan koulutuksen saanut henkilö.

Selvityksen mukaan liikkuvan päivätoiminnanohjaajat ovat sosionomeja (AMK) koulutukseltaan ja heitä on kaksi työntekijää. He aloittavat työpäivänsä aamuapuna asumisessa. Liikkuvan päivätoiminnan työntekijän sairastuessa, asumisesta tulee apua toiselle ohjaajalle. Liikkuvan päivätoiminnanohjaajilla on ammatillista koulutusta ja kehittämispäiviä muutamana päivänä vuodessa. Silloin asukkaat ovat kotipäivällä. Ohjaajat ovat vuosilomalla silloin, kun asiakkailta on kesällä, keväällä ja syksyllä lomaa päivätoiminnasta.

3.2.2 Arviointi

Sosiaalihuoltolain 30 §:n mukaan asiakkaalla on oikeus saada sosiaalihuollon toteuttajalta laadultaan hyvää sosiaalihuoltoa ja hyvää kohtelua ilman syrjintää. Asiakasta on kohdeltava siten, että hänen vakaumustaan ja yksityisyyttään kunnioitetaan eikä hänen ihmisarvoaan loukata. Sosiaalihuoltoa koskevia päätöksiä ja ratkaisuja tehtäessä ja sosiaalihuoltoa toteutettaessa on ensisijaisesti otettava huomioon asiakkaan etu.

Kehitysvammalain 35 §:n mukaan yksilöllistä erityishuolto-ohjelmaa toteutettaessa on pyrittävä siihen, että sellaisen henkilön asuminen, joka ei voi asua omassa kodissaan mutta joka ei ole laitoshuollon tarpeessa, järjestetään muulla tavoin. Erityishuollon tarpeessa olevalle on myös pyrittävä järjestämään työhönvalmennusta, työtoimintaa sekä muuta virikkeitä antavaa toimintaa.

Kehitysvammalain 42 a §:n 4 momentin mukaan erityishuollon toimintayksikössä on oltava sen toimintaan ja erityishuollossa olevien henkilöiden erityisiin tarpeisiin nähden riittävä määrä sosiaali- ja terveydenhuollon ammattihenkilöitä ja muuta henkilökuntaa.

Katson, että minulla ei ole käytettävissäni olevan selvityksen ja asiakirjojen perusteella mahdollisuutta arvioida, ovatko kantelijan tyttärelle myönnetyt erityishuollon palvelut olleet kokonaisuudessaan riittäviä, sopivia ja oikea-aikaisia. Tarvittaessa tukitoimia tai enemmän resursoitua asumispalvelua voi hakea hyvinvointikuntayhtymältä. Asiakkaalla on oikeus saada oikaisuvaatimuskelpoinen päätös hakemuksensa tai vaatimuksensa johdosta. Kysymys palvelujen riittäväyydestä ja tarkoituksenmukaisuudesta yksittäisen asiakkaan kohdalla kuuluu viime kädessä tuomioistuimen arvioitavaksi.

Pelkästään kantelukirjoituksen ja saamani selvityksen perusteella en ole kuitenkaan yleisesti voinut havaita lainvastaista menettelyä asumispalvelun tai päivätoiminnan järjestämisessä. Tämän vuoksi asia ei tältä osin johtanut toimenpiteisiin.

3.3 Omavalvontasuunnitelma

Kantelijan mukaan hyvinvointikuntayhtymän verkkosivuilla ollut palvelukodin omavalvontasuunnitelma oli vanhentunut, eikä suunnitelmaa ollut saatavilla yksikössä.

Sosiaalihuoltolain 47 §:n 1 momentin mukaan sosiaalihuollon toimintayksikön tai muun toimintakokonaisuudesta vastaavan tahon on laadittava omavalvontasuunnitelma sosiaalihuollon laadun, turvallisuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi. Suunnitelma on pidettävä julkisesti nähtävänä, sen toteutumista on seurattava säännöllisesti ja toimintaa on kehitettävä asiakkailta sekä toimintayksikön henkilöstöltä säännöllisesti kerättävän palautteen perusteella.

Saadun selvityksen mukaan palvelukodin uusin omavalvontasuunnitelma on hyväksytty 15.4.2019. Omavalvontasuunnitelman mukaan suunnitelma päivitetään vähintään kerran vuodessa. Kantelukirjoituksen ja käytettävissäni olevan selvityksen perusteella en ole havainnut

lainvastaista menettelyä omavalvontasuunnitelman laatimisessa tai päivittämisessä. Korostan yleisesti, että edellä sosiaalihuoltolaissa todetulla tavalla omavalvontasuunnitelman tulee olla julkisesti nähtävänä toimintayksikössä.

4 TOIMENPITEET

Saatan hyvinvointikuntayhtymän tietoon edellä kohdassa 3.1 esittämäni käsityksen laiminlyön-
nistä erityishuolto-ohjelman laatimisessa, siihen liittyvässä kuulemisessa ja ohjelman tarkista-
misessa. Samalla kiinnitän hyvinvointikuntayhtymän huomiota erityishuolto-ohjelman tarkista-
misesta sanottuun.

Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni hyvinvointikuntayhtymälle.